

โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของ คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

A Multilevel Structural Equation Model of Administrators' Good Governance and Transformational Leadership Affecting to Faculty of Nursing Excellence in Higher Education Institutions, Thailand

ประภาครี เบญจศิริลักษณ์

อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สมเกียรติ ศรีจักรวาล

รองศาสตราจารย์ ดร. บันทิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สุนุ่ม มูลเมือง

อาจารย์ ดร. บันทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
E-mail : prapasri_noi@hotmail.com.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาล และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์พหุระดับในระดับกลุ่มและระดับบุคคล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 289 คน จาก 12 สถาบัน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากคณาจารย์ ของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน เก็บข้อมูล ด้วยแบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแอลfa เท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและทาง สังคมศาสตร์ โปรแกรมสำหรับการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า:

1. โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อ ความเป็นเลิศของ คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยที่พัฒนาตามสมดุลฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นอย่างดีดังนี้ค่าไค-แสควร์ (χ^2) เท่ากับ 490.84 df เท่ากับ 116, χ^2/df เท่ากับ 4.23, CFI เท่ากับ 0.919, NFI เท่ากับ 0.920, RMSEA เท่ากับ 0.139

2. องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ แต่มีปัจจัยพันธุ์ที่ห่วงสังกัดกล่าวคือภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในภาครัฐไม่มีอิทธิพล แต่เอกชนมีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในขณะที่การวิเคราะห์พหุระดับพบว่าองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในระดับบุคคลและระดับสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ไมเดลสมาร์ตโครงสร้างพหุระดับ หลักธรรมาภิบาล ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและความเป็นเลิศ ของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

ABSTRACT

This study was designed to: Test the goodness of fit between the multilevel structural Equation model of administrators' good governance and transformational leadership affecting to faculty of nursing excellence in higher education institutions, Thailand with empirical data and multilevel analysis between groups and within group. The sample group of 289 persons from 12 institutions in which teachers of faculty of nursing in both public and private higher educational institutions was chosen by using the multi-stage random sampling technique. The data were collected by using a questionnaire with the alpha coefficient reliability as 0.97 and then analyzed by statistical package program for social science and the structural equation model analyzed program. The research results were as follows:

1. The goodness of fit test between the multilevel structural equation model of administrators' good governance and transformational leadership affecting to faculty of nursing excellence in higher education institutions, Thailand was well fitted with the empirical data showed that analyzed by using Relative Chi-square (χ^2) = 490.84, df = 116, χ^2 / df = 4.23, CFI = 0.919, NFI = 0.920 and RMSEA = 0.139

2. The components of good governance and transformational leadership positive influencing the affecting to faculty of nursing excellence ; however ,the interaction between missions that is transformational leadership did not have any influence in public but private higher education institutions influencing the affecting to faculty of nursing excellence while multilevel analyzed findings components of good governance and transformational leadership influencing the affecting to faculty of nursing excellence in between group and within group were the difference at the .05 level of statistic significance.

KEYWORDS : Multilevel Structural Equation Model, Good Governance, Transformational Leadership and Faculty of Nursing Excellence

บทนำ

วิกฤตการขาดแคลน "พยาบาล" ซึ่งเป็นกำลังบุคลากรหลัก ในระบบบริการสุขภาพมีมาตั้งแต่หลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 เป็นต้นมา (พ.ศ. 2488) ประเทศไทยเกิดปัญหาขาดแคลนบุคลากรสาธารณสุข ทั้งแพทย์และพยาบาลอย่างรุนแรงโดยเฉพาะพยาบาลมีการขาดแคลนมากที่สุด และได้ทิวความรุนแรงมากเพิ่มขึ้นเป็นลำดับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพสูงขึ้นอีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจและระบบดิจิทัล ประกอบกับการขยายหลักประกันสุขภาพแก่ประชาชนไทย และการขยายบริการสุขภาพ จนเป็นที่ยอมรับว่าการขาดแคลนบุคลากรทางการพยาบาลเป็นอุปสรรคอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขของประเทศไทยซึ่งจำเป็นต้องมีการขยาย และปรับปรุงคุณภาพการให้บริการทางด้านการรักษาพยาบาลควบคู่ไปด้วยกัน (วิจิตร ศรีสุพรรณ และกฤชดา แสงดี, 2555: 5)

รัฐบาล และหน่วยราชการองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกยุคทุกสมัยได้พยายามที่จะแก้ไขวิกฤตการขาดแคลนพยาบาล นี้มาโดยตลอด โดยใช้ระบบจัดการศึกษาพยาบาล การจัดการศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดอุดมศึกษาไทย มีลักษณะเฉพาะทางวิชาชีพขั้นสูงและเป็นสาขาวิชาหนึ่งในระดับอุดมศึกษา จึงมีองค์กรวิชาชีพคือสภากาชาดพยาบาล เป็นผู้ดูแลควบคุมคุณภาพร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งคณะพยาบาลศาสตร์ มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันเพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ ที่ดีในการรับใช้ประชาชนและสังคม ตามมาตรฐานของเกณฑ์คุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) องค์การมหาชน (2549: 2) และโดยส่วนการพยาบาลให้เกณฑ์คุณภาพ ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดสำคัญไว้ว่าสถานศึกษาพยาบาลทุกแห่งต้องจัดการศึกษาและให้ผู้เรียนสามารถสอบผ่านการเขียนทดสอบ และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และผดุงครรภ์ ครั้งแรกมากกว่า ร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมดภายในระยะเวลา 3 ปี (สภากาชาดพยาบาล, 2551)

จะเห็นว่าวันนี้ วันหน้า ประเทศไทย ประเทศไทยต้องการพยาบาลมากขึ้น แต่ความต้องการเป็นพยาบาลกลับสวนทาง มีคนอยากเป็นพยาบาลน้อยลงไปทุกวันคล้าย

หลายอาชีพที่คนไทยยุคนี้ไม่อยากทำกัน หากน้ำไม่ได้ผิดกับในยุคปี 2510 ที่นุ่มนภา คนที่ไม่สามารถสอบเข้าเรียนพยาบาลส่วนใหญ่ จะเป็นเด็กที่ไม่ผลการเรียนดีระดับเก่งกันทั้งนั้น แต่พออยุคสมัยนี้มีอาชีพใหม่ๆ รายได้ดีกว่าให้ผู้หญิงได้เลือกทำมากขึ้นความต้องการเป็นพยาบาลคงเปลี่ยนไปเด็กที่ไม่สามารถเรียนพยาบาลจะมีคุณสมบัติเรียนไม่เก่งเท่าไนอดี นี้เป็นอีกปัญหาของการผลิตพยาบาลยุคนี้ วิชาพยาบาลนั้นต้องการคนที่เรียนดีพอสมควร แม้ไม่จำเป็นต้องเก่งเท่าคนเรียนหมอก็ตาม แต่วิชาที่พยาบาลต้องเรียน และนำไปใช้ในการทำงานเป็นวิชาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ที่ต้องใช้คณิตศาสตร์ ภาษาไทย แสงดี, 2552: 1)

การบริหารงานของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเป็นเลิศ (Excellence) ได้นั้นมีทฤษฎี และหลักการบริหารหลักหลายด้านนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับบริบทในทุกสถานศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาไทย เป็นคณะสาขาวิชาหนึ่งที่เป็นกำลังสำคัญในการผลิตบัณฑิตทางการพยาบาล ผู้ที่มีบทบาทในสถานศึกษาที่จะทำให้องค์กรมีความเป็นเลิศ คือ ผู้บริหาร (คณบดี) ที่ควรนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนและเป็นการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา มีคุณภาพมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ตลอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน (People Needed) ทำให้เกิดการประทายดัทรัพยากร งบประมาณ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา (ศรีพัชรา สิทธิ์ก่อจร แก้วพิจิตร, 2552: 157) ผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จในการบริหารต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ ภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ด้วยเหตุผลดังกล่าวสรุปได้ว่า ผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารสถานศึกษา แม้ว่าภาวะผู้นำจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการปฏิบัติงานขององค์กร แต่ปัจจุบันองค์กรเกือบทุกองค์กรกำลังขาดแคลนบุคลากรที่มีภาวะผู้นำ (Alkin, 1992: 717-718) เนื่องเดียวกับคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

จากสภาพปัจจุบันดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาและตรวจสอบโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร ที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ใน

สถาบันอุดมศึกษาไทย เพื่อการนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ สามารถเทียบเคียงกับคนอื่นๆ ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของไมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมากิษาและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. เพื่อศึกษาปัจจัยสัมพันธ์ของไมเดลสมการโครงสร้างหลักธรรมากิษา และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มภาครัฐและภาคเอกชน

3. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางบวกขององค์ประกอบหลักธรรมากิษาและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ระหว่างระดับบุคคลและระดับสถาบัน

สมมติฐาน

1. ไมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมากิษา และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทยเชิงสมมติฐาน ที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ไมเดลสมการโครงสร้างหลักธรรมากิษา และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาระหว่างระดับบุคคลและระดับสถาบันของกลุ่มภาครัฐและภาคเอกชน มีปัจจัยสัมพันธ์กัน

3. องค์ประกอบหลักธรรมากิษาและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนระหว่างระดับบุคคลและระดับสถาบันแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา(สกอ.), สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.) และสภากาชาดไทยสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์การวางแผนการดำเนินงานพัฒนาผู้บริหาร ของสถาบันการศึกษาอื่นๆ ตามความเหมาะสมกับบริบท ให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ตลอดจนบรรลุตามเป้าหมายเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันศึกษาอย่างยั่งยืน

2. นำไปเดลที่พัฒนาเป็นต้นแบบสำหรับ การดำเนินการเพื่อสู่ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนสถาบัน อื่นๆ ที่มีการเปิดการเรียนการสอนสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ต่อไป

3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในประเด็นอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกันได้ และเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในงานวิจัยสาขาวิชาการบริหารทางการศึกษาหรือสาขาวิชานี้ ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ Quantitative Research) ในรูปแบบของการศึกษา วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship Analysis) เพื่อพัฒนาไมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับหลักธรรมากิษา และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพล ต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบัน อุดมศึกษาไทยที่ได้จากการสังเคราะห์กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี และนำไปทดสอบโดยการวิเคราะห์ความสอดคล้องของไมเดล วิจัยเชิงสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์หากความล้มเหลว ขององค์ประกอบและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์พหุระดับของไมเดลสมการโครงสร้าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรรายคุ่มคือคณะพยาบาลศาสตร์ใน สถาบันอุดมศึกษาไทยของรัฐและเอกชน (สถาบันการศึกษา ที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว) มีจำนวน 39 สถาบัน

ประชากร รายบุคคล คือ อาจารย์ประจำของคณะพยาบาลศาสตร์ รวม 1,720 คนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คืออาจารย์ประจำของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทยของรัฐและเอกชนใน 14 สถาบัน รวม 340 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) การกำหนดกลุ่มตัวอย่างรายบุคคล และรายกลุ่ม ใช้ตารางคำนวณของ Krejcie & Morgan (1970) ร่วมกับใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Optimal Design หา Power of test เพื่อกำหนด Effect Size เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ของผู้บริหาร

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทย

แบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพในเรื่องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องของผู้เขียนมาตรฐาน (IOC) และการหาความเชื่อมั่นโดยวิธีวัดค่าความคงที่ภายใน (Cronbach's Alpha) จากการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง โดยเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก และพบว่า มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า .9 ทุกฉบับซึ่งซึ่งให้เห็นว่า เครื่องมือทั้ง 4 ฉบับมีคุณภาพเพียงพอในการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 340 ฉบับ ไปยังผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รายบุคคล จำนวน 340 คน ผู้วิจัยได้รับกลับคืนมา 289 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85 และกลุ่มตัวอย่างรายกลุ่ม จำนวน 14 สถาบัน ได้รับกลับคืนมา 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 85.71

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาเพื่อหาค่าการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง และส่วนสถิติอ้างอิงใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างในระดับเดียว และในพหุระดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ไม่เดลทางเลือก จากการศึกษาเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบความคิดในการวิจัยดังในภาพที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยไม่เดลการวัด (Measurement Model) และไม่เดลความสัมพันธ์โครงสร้างซึ่งรวมกันเรียกว่าไม่เดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) หรือ SEM ซึ่งในไม่เดล การวัดประกอบด้วยองค์ประกอบหลักอยู่ 3 องค์ประกอบคือ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) หลักธรรมาภิบาล และ 3) ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์และในขณะเดียวกัน ในองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงถูกยังประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยลำดับที่ 1 ถึง 4 องค์ประกอบ และองค์ประกอบย่อยลำดับที่ 2 ถึง 12 องค์ประกอบ องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล มีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ และองค์ประกอบความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ จึงทำให้มีองค์ประกอบที่ต้องวัด (Constructs) ทั้งสิ้นจำนวน 28 องค์ประกอบ และมีดัชนีที่เป็นข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 119 ข้อคำถาม

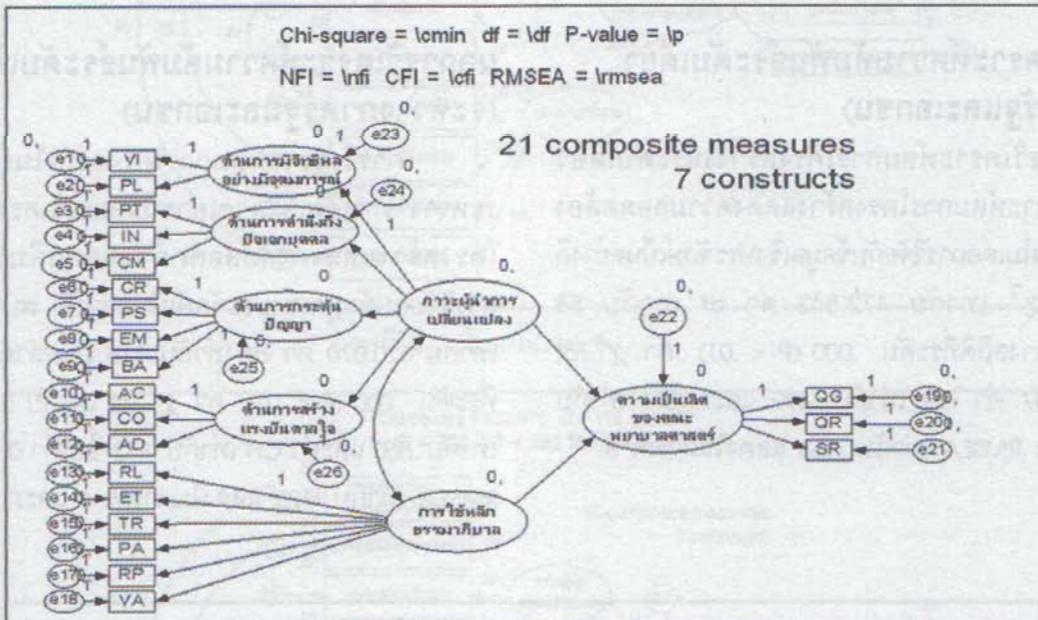
จากจำนวนองค์ประกอบและจำนวนตัวแปรดัชนี จะเห็นว่าไม่เดลกรอบแนวคิดในการวิจัยจึงเป็นไม่เดลที่มีความ слับซับซ้อน (Complexity) สูงมาก และมีจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่ามีจำนวนมากด้วยจึงทำให้อาจเกิดปัญหาในการวิเคราะห์ไม่เดลได้

ผู้วิจัยจึงได้กระทำการจัดรูปไม่เดลให้สามารถตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ให้สมบูรณ์ที่สุด จึงได้ไม่เดล 1 และไม่เดล 2 ซึ่งได้ค่าที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสม

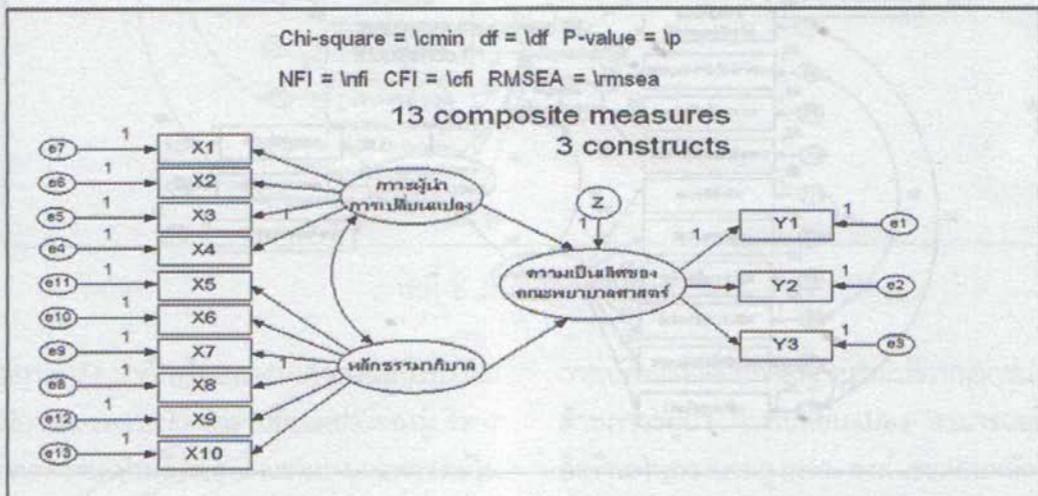

ของโมเดลจะเห็นว่า โมเดล 1 มีความสัมพันธ์ที่รับช้อนมาก และโมเดลสองคล่องกับข้อมูลเชิงประจักษ์น้อยกว่าโมเดลที่ 2 มีความสัมพันธ์ที่รับช้อนน้อยลง จึงพบว่า โมเดล 2 เป็นโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด

ผู้วิจัยจึงเลือกเป็นโมเดลที่นำเสนอด้วย แสดงในภาพที่ 1.
ภาพที่ 2 และตารางแสดงผลการเปรียบเทียบ ในตารางที่ 1

ภาพที่ 1 โมเดลทางเลือก (โมเดล 1)

ภาพที่ 2 โมเดลทางเลือก (โมเดล 2)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดลทางเลือกับข้อมูลเชิงประจักษ์

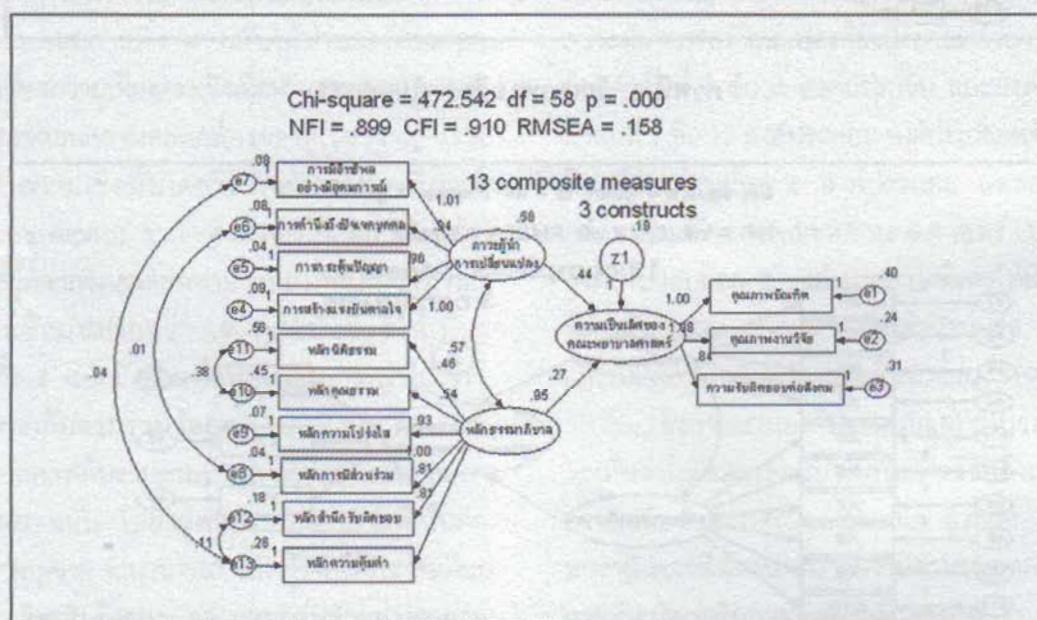
model	Chi-sq	df	Chi- sq/df	CFI	NFI	RMSEA	AIC
โมเดล 1	2005.65	182	11.02	0.79	0.77	0.19	2145.65
โมเดล 2	472.54	58	8.15	0.91	0.9	0.16	538.54
ค่าแตกต่าง	1533.11	124	2.87	-0.12	-0.13	0.03	1607.11

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระดับเดียว (ระหว่างภาครัฐและเอกชน)

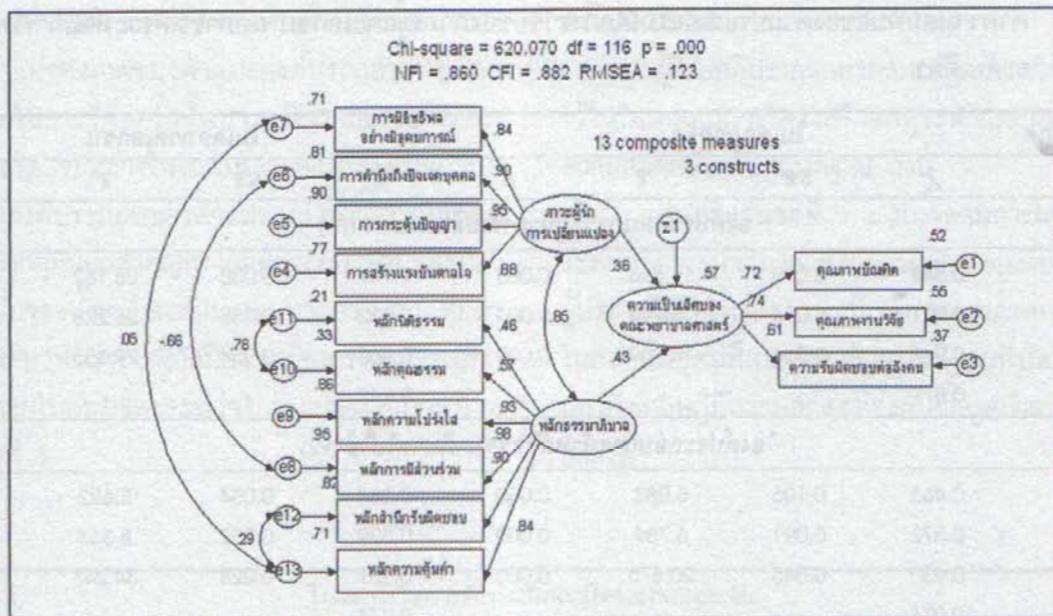
การวิเคราะห์สมการโครงสร้างในระดับเดียว ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างแสดงความสอดคล้อง กลมกลืนของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี พบว่าค่า χ^2 เท่ากับ 472.542 ค่า df เท่ากับ 58 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ($P < .01$) ค่า χ^2/df เท่ากับ 8.147 ค่า NFI เท่ากับ .899 และค่า CFI เท่ากับ .910 และค่า RMSEA เท่ากับ .158 แสดงในภาพที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระดับเดียว (ระหว่างภาครัฐและเอกชน)

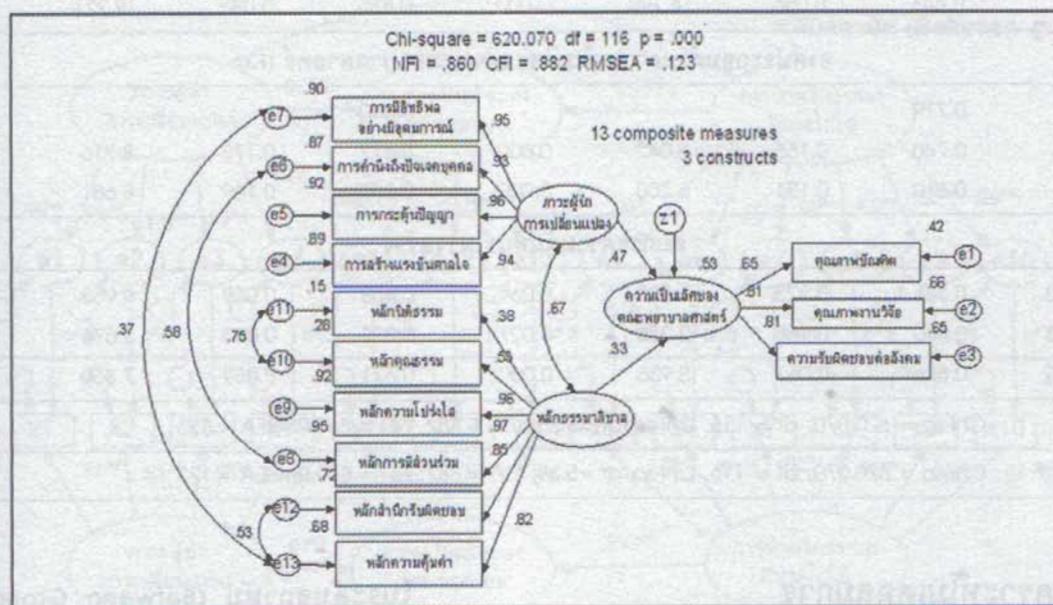
การวิเคราะห์สมการโครงสร้างในระดับเดียว ระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชนผลการวิเคราะห์สมการ โครงสร้างแสดงความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล การวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นอย่างดี พบว่าค่า χ^2 เท่ากับ 620.070 ค่า df เท่ากับ 116 มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .000 ($P < .01$) ค่า χ^2/df เท่ากับ 5.35 ค่า NFI เท่ากับ .860 และค่า CFI เท่ากับ .882 ซึ่งมีค่า 0.90 และค่า RMSEA เท่ากับ .123 แสดงในภาพที่ 4 และภาพที่ 5

ภาพที่ 3 โมเดลสมการความสัมพันธ์โครงสร้างระดับเดียว

ภาพที่ 4 : โมเดลภาครัฐ

ภาพที่ 5 : โมเดลภาคเอกชน

ผลการวิเคราะห์ห้อทิพลดทางบวกขององค์ประกอบ
หลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
ที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะกรรมการศาสตร์ใน
สถาบันอุดมศึกษาไทยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า
ในภาครัฐและภาคเอกชน ตัวแปรแฟกตอร์นองกร่วมกัน อธิบาย
ความเป็นเลิศของคณะกรรมการศาสตร์ มีความสัมพันธ์กัน
ในระดับสูง โดยที่องค์ประกอบด้านหลักธรรมาภิบาล
สามารถอธิบายความมีอิทธิพลในทางบวกสูงกว่า ภาวะผู้นำ

การเปลี่ยนแปลงในภาครัฐ ในขณะที่ภาคเอกชน องค์ประกอบ
ด้านภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง สามารถอธิบายความมี
อิทธิพลในทางบวกสูงกว่า องค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล
และพบว่าองค์ประกอบ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
มีความลับพันธ์กับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลในทางบวก
อยู่ที่ระดับสูงทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 แสดงในภาพที่ 4 ภาพที่ 5 และตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรแฟรงในโมเดลการวิจัยของภาควิชาและเอกชน ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างระดับเดียว

ตัวแปรสังเกต	โมเดลภาคธุรกิจ					โมเดลภาคเอกชน			
	λ	S.E.	Z	p	λ	S.E.	Z	p	
องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (F1)									
X1	0.844	0.085	11.566	0.000	0.947	0.038	28.182	0.000	
X2	0.901	0.084	13.292	0.000	0.932	0.035	26.223	0.000	
X3	0.948	0.064	14.989	0.000	0.960	0.034	29.355	0.000	
X4	0.879	-	-	-	0.943	-	-	-	
องค์ประกอบการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ (F2)									
X5	0.463	0.106	5.088	0.000	0.384	0.054	5.622	0.000	
X6	0.572	0.091	6.739	0.000	0.529	0.052	8.353	0.000	
X7	0.930	0.045	20.876	0.000	0.961	0.028	34.243	0.000	
X8	0.976	-	-	-	0.974	-	-	-	
X9	0.905	0.044	18.390	0.000	0.848	0.040	20.163	0.000	
X10	0.841	0.056	14.199	0.000	0.825	0.045	19.221	0.000	
องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศของคนะพยาบาลศาสตร์ (F3)									
Y1	0.719	-	-	-	0.650	-	-	-	
Y2	0.740	0.155	6.042	0.000	0.812	0.173	8.716	0.000	
Y3	0.610	0.131	5.200	0.000	0.805	0.169	8.681	0.000	
สมการความสัมพันธ์โครงสร้าง									
F1 → F3	0.356	0.223	1.822	0.069	0.468	0.059	4.953	0.000	
F2 → F3	0.430	0.168	2.218	0.027	0.328	0.043	3.676	0.000	
F1 ↔ F2	0.846	0.067	5.935	0.000	0.671	0.059	7.360	0.000	
รัฐ	Chi-sq = 620.070, df = 116, Chi-sq/df = 5.35, CFI = .882, NFI = .860, RMSEA = .123								
เอกชน	Chi-sq = 620.070, df = 116, Chi-sq/df = 5.35, CFI = .882, NFI = .860, RMSEA = .123								

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการ

โครงสร้างพหุระดับในระดับบุคคล (Within Group) พบว่า ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบระหว่างตัวแปร องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล และองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง กับองค์ประกอบความเป็นเลิศของคนะพยาบาลศาสตร์ และระหว่างองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาล กับองค์ประกอบความเป็นเลิศของคนะพยาบาลศาสตร์ มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้วย

ในระดับสถาบัน (Between Group) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรแฟรงภายในองค์ประกอบความเป็นเลิศของคนะพยาบาลศาสตร์ มีค่า β เท่ากับ -0.695 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าระหว่างองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลมีอิทธิพลทางบวกกับองค์ประกอบความเป็นเลิศของคนะพยาบาลศาสตร์ และองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับตัวแปรแฟรงภายในองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

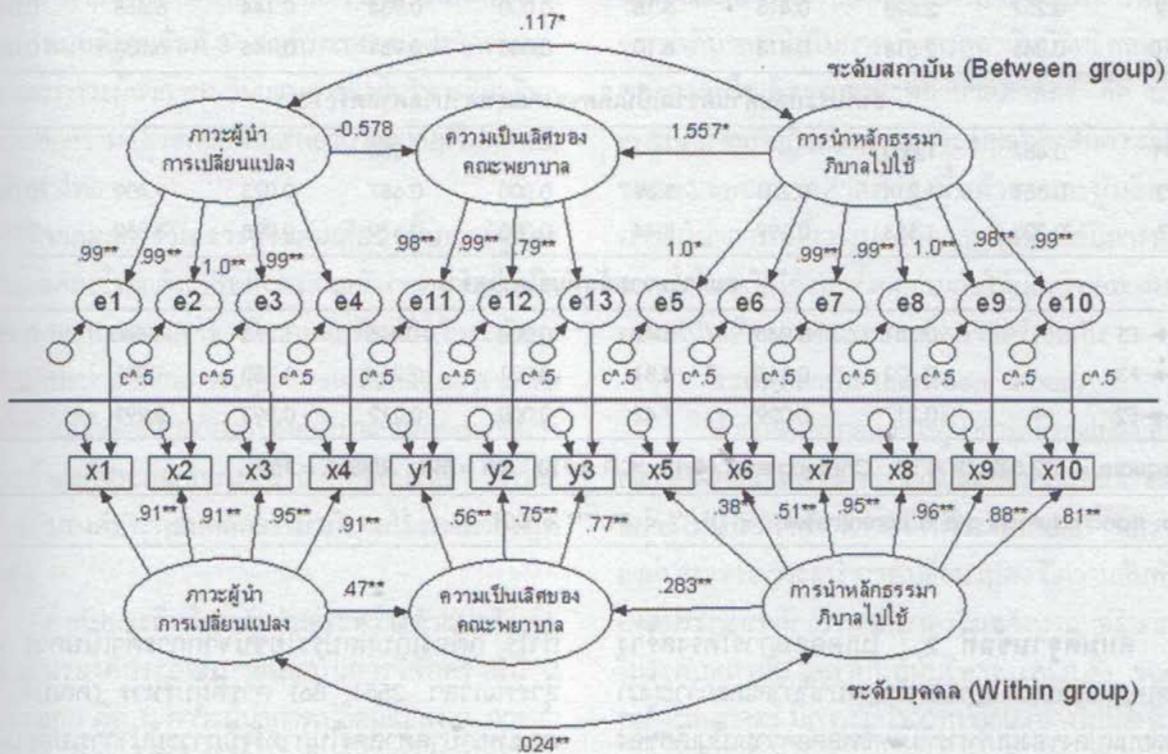
ผลการวิเคราะห์ค่าสัมพันธ์ภายในขั้น (ICC) ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรองค์ประกอบกับภายนอก และภายนอกในการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีความแตกต่างของ ตัวแปรสังเกต ระหว่างในระดับบุคคลและระดับสถาบัน ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรเหล่านี้ทั้งภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่มมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่า ความเชื่อมั่นของน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.1 ทุกด้วย กับให้ทราบว่าไม่เดล การวัดมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ทั้งระดับภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มแสดงดังภาพที่ 6 และตารางที่ 3

อภิรายผล

ผู้จัดอภิรายผลตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนด ไว้ในโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับโดยผลการวิจัยมี ความสอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 : ไม่เดลสมการโครงสร้างพหุ ระดับหลักธรรมากินบาลและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ ผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาไทยเชิงสมมติฐานที่พัฒนาขึ้นจาก แนวคิดทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็น อย่างดี

โมเดลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างพหุระดับ
(Multilevel Structural Equation Model)

ภาพที่ 6 : โมเดลสมการความสัมพันธ์โครงสร้างพหุระดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์พหุระดับ (ระดับบุคคล และระดับสถาบัน)

ตัวแปร สังเกต	ค่าสหสัมพันธ์ ภายในขั้น (ICC)	ระดับที่ 1 (Within group)				ระดับที่ 2 (Between group)			
		ระดับบุคคล				ระดับสถาบัน			
		λ	S.D.	Z	p	λ	S.D.	Z	p
องค์ประกอบของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (F1)									
X1	0.279	1.000	-	-	-	1.000	-	-	-
X2	0.264	0.946	0.035	27.37	0.000	0.913	0.067	13.668	0.000
X3	0.281	0.958	0.032	30.38	0.000	0.947	0.059	16.042	0.000
X4	0.380	0.919	0.035	25.90	0.000	1.193	0.082	14.511	0.000
องค์ประกอบการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้ (F2)									
X5	0.330	1.000	-	-	-	1.000	-	-	-
X6	0.299	1.372	0.145	9.48	0.000	0.949	0.066	14.445	0.000
X7	0.270	3.007	0.478	6.29	0.000	1.028	0.144	7.153	0.000
X8	0.343	3.069	0.487	6.30	0.000	1.228	0.161	7.625	0.000
X9	0.257	2.598	0.415	6.18	0.000	0.934	0.144	6.468	0.000
X10	0.245	2.518	0.413	6.10	0.000	0.951	0.146	6.534	0.000
องค์ประกอบด้านความเป็นเลิศของคนະພยาบาลศาสตร์ (F3)									
Y1	0.457	1.000	-	-	-	1.000	-	-	-
Y2	0.351	1.714	0.204	8.39	0.000	0.687	0.073	9.409	0.000
Y3	0.223	1.683	0.199	8.44	0.000	0.379	0.098	3.862	0.000
สมการความสัมพันธ์โครงสร้าง									
F1 → F3	-	0.251	0.046	5.42	0.000	-0.695	1.273	-0.546	0.150
F2 → F3	-	0.322	0.115	2.81	0.001	2.214	1.153	1.921	0.014
F1 ↔ F2	-	0.217	0.029	7.42	0.000	0.212	0.093	2.291	0.006
Chi-square = 472.542, Df = 58, Chi-square/df = 8.15, CFI = .910, NFI = .899, RMSEA = .158									
Note: standard errors are in parentheses; * < .05, ** < .01, *** < .001									

สมมติฐานข้อที่ 2 : ไม่เห็นสมควรให้คงสร้าง พหุระดับขององค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาลและภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของ คนະພยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาระหว่างระดับบุคคล และระดับสถาบันของกลุ่มภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ในระดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทดสอบด้วย กับหลักพื้นฐานสถาบันรัฐย่อมได้รับเงินจากรัฐที่จัดให้มีสถาบัน ขึ้นตามวัตถุประสงค์ของรัฐ สถาบันเอกชนท่องค์กรการอาชีวศึกษา ตั้งขึ้นเพื่อสาธารณะประโยชน์ ก็ได้รับเงินจากองค์การนั้นๆ ส่วนสถาบันเอกชนบางแห่งตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์มุ่งหา

กำไร ก็ต้องเก็บผลประโยชน์จากการทำเงินในการ (จรัส สุวรรณเวลา, 2551: 86) การที่ผู้บริหาร (คณบดี) ของ คนະພยาบาลศาสตร์ในภาครัฐมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง น้อยกว่าผู้บริหาร (คณบดี) ของคนະພยาบาลศาสตร์ ในภาคเอกชน เพราะว่าถ้าเป็นระบบของมหาวิทยาลัยภาครัฐ ดำเนินการผู้บริหาร เป็นตำแหน่งที่มาโดยการสรรหาและเลือกตั้ง แต่ถ้าเป็นตำแหน่งในมหาวิทยาลัยเอกชน ก็ต้องเป็นตำแหน่งที่มาจากกระบวนการสรรหาและความชอบพอของ ผู้แต่งตั้ง ซึ่งเป็นเจ้าของด้วย (ปรัชญา เวสารัชช์, 2549: 3) แต่ผู้บริหาร (คณบดี) ของคนະພยาบาลศาสตร์ในภาครัฐมี

การนำหลักธรรมกิbalanceมาใช้สูงกว่าผู้บริหาร (คณบดี) ของคณะพยาบาลศาสตร์ในเอกสารนี้ เพราะความแตกต่างกันขององค์กรและการแข่งขันทางการศึกษาที่สูงขึ้นในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นของสังคมโดยรวม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องอาศัยหลักธรรมกิbalanceในการบริหาร เช่น ข้อกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นคณบดีและกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งต้องกำหนดให้อย่างถูกต้องเหมาะสมและชัดเจน ดังนั้นผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ ยุคของ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาวิชาชีพ อยู่เสมอ การบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อหามาเป็นเลิศใน คณะพยาบาลศาสตร์ จะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัย ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสูง และมีการนำหลัก ธรรมกิbalanceมาใช้ในการบริหารงานในระดับสูง ลิ่งเหล่านี้จะ สามารถนำพาสถานศึกษาสู่เป้าหมายความเป็นเลิศได้ในที่สุด

สมมติฐานข้อที่ 3 : องค์ประกอบของหลักธรรมกิbalance และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีอิทธิพล ทางบวกต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบัน อุดมศึกษาไทย

จากผลการวิเคราะห์ระดับเดียว (ทั้งภาครัฐและ เอกชน) แสดงว่าทุกด้านแปรแฟรงร่วมกันอธิบายความเป็นเลิศ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยท่องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง สามารถ อธิบายความมีอิทธิพลทางบวก องค์ประกอบหลักธรรมกิbalance และพบว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความ สัมพันธ์กับองค์ประกอบหลักธรรมกิbalanceในทางบวกอยู่ที่ ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต ของตัวแปรองค์ประกอบภายนอกในการวิจัยครั้งนี้มี 2 องค์ประกอบ คือ 1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2. การนำ หลักธรรมกิbalanceไปใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรสังเกตของตัวแปรองค์ประกอบภายนอกในการวิจัย ครั้งนี้มี 1 องค์ประกอบ คือ ความเป็นเลิศของคณะ พยาบาลศาสตร์โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ทุกด้านแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์พหุระดับ

ระดับบุคคล (Within Group) ตัวแปรแฟรง ภายนอก 2 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความเป็นเลิศของ

คณะพยาบาลศาสตร์ มีความสัมพันธ์กัน โดยท่องค์ประกอบ หลักธรรมกิbalanceมีอิทธิพลทางบวกกับความเป็นเลิศของ คณะพยาบาลศาสตร์ ด้านองค์ประกอบภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงสามารถอธิบายความมีอิทธิพลในทางบวก และพบว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความ สัมพันธ์กับองค์ประกอบหลักธรรมกิbalanceในทางบวกอยู่ที่ ระดับสูง

อธิบายได้ว่า ในระดับบุคคล การรับรู้ของคณาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ที่มีต่อผู้บริหาร (คณบดี) ของคณะ พยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาไทย ที่อยู่บริหารที่มี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีอิทธิพลทางบวกต่อความ เป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงในระดับสูงจะส่งผลให้ระดับความเป็นเลิศ ของคณะพยาบาลศาสตร์สูงขึ้นด้วย และผู้บริหารที่นำหลัก ธรรมกิbalanceมาใช้ในการบริหารสถาบันมีอิทธิพลทางบวก ต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ คือ นำหลัก ธรรมกิbalanceมาปฏิบัติในระดับสูงจะส่งผลให้ระดับความเป็นเลิศ ของคณะพยาบาลศาสตร์สูงขึ้นด้วย และผู้บริหารที่มี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับการนำหลัก ธรรมกิbalanceไปใช้และส่งผลร่วมกันให้มีอิทธิพลทางบวกต่อ ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์เข่นกัน

ระดับสถาบัน (Between Group)

ด้านองค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง สามารถ อธิบายได้กันไม่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์กับ องค์ประกอบหลักธรรมกิbalance ในทางบวก อธิบายได้ว่า ในระดับสถาบัน สถาบันที่ผู้บริหาร (คณบดี) ของคณะ พยาบาลศาสตร์ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไม่มีอิทธิพลต่อ ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์ เพราะฉะนั้น ผู้บริหารมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับเดียวกันไม่ส่งผล ให้ระดับความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์เปลี่ยนแปลง แต่จากผลการวิจัยสถาบันที่มีการนำหลักธรรมกิbalanceมาใช้ ในการบริหารสถาบันมีอิทธิพลทางบวกต่อความเป็นเลิศ ของคณะพยาบาลศาสตร์ เพราะฉะนั้นผู้บริหารควรพัฒนา ด้านการนำหลักธรรมกิbalanceไปใช้สูงขึ้นเพื่อส่งผลต่อ ความเป็นเลิศของคณะพยาบาลศาสตร์สูงขึ้นด้วย

องค์ประกอบความเป็นเลิศของคณภาพยาบาลศาสตร์ พบว่า คุณภาพงานวิจัย เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดของ ความเป็นเลิศ เพราะฉะนั้นคณภาพยาบาลศาสตร์ใน สถาบันอุดมศึกษาไทยต่างก็ต้องเป็นสถาบัน "เรียนรู้และ วิจัย" ตัวตัดสินผลสำเร็จและความเป็นเลิศของสถาบัน อุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงควรผลักดันให้เกิด ระบบการวิจัยแห่งชาติ และจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ ของรัฐ ต้องสร้างความเชื่อมโยงกับภาคเอกชนในการลงทุน ในกิจกรรมวิจัยโดยเฉพาะ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เป็นโจทย์สำคัญของการพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาต้องฟิกส์โจทย์ วิจัยและสร้างกลไก ความเป็นเลิศ

คุณภาพบัณฑิต เป็นตัวบ่งชี้ความเป็นเลิศ ของลงมา คุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ในอนาคตจะต้องมีทักษะทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศสูง เพราะจะมีความได้เปรียบทางการศึกษา ในอุดมศึกษาอยุคใหม่ที่ต้องประกอบด้วยทักษะความเป็น ผู้เชี่ยวชาญ (Professional Skill) ผสมผสานกับทักษะชีวิต (Life Skill) เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration Skill) สอดคล้องกับ จrss สุวรรณเวลา (2551: 86) กล่าวว่า ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย คือ ผลลัพธ์ในการผลิต บัณฑิตและผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ

ในสมมติฐานข้อที่ 3 จะเห็นว่าการสรุปผลการวิจัย มีความแตกต่างกันในระดับเดียว และระดับพหุระดับทั้งนี้ ถ้าหากผู้วิจัยไม่นำการวิเคราะห์พหุระดับมาใช้ก็จะแปล ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนทั้งนี้ เพราะการรับรู้ของใครคนใด คนหนึ่ง ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่นนั้นขึ้นอยู่กับการเห็นคุณค่า (Value) ความเชื่อ (Believe) และประสบการณ์ในอดีตของเขารา (Bailey, 1978 อ้างถึงใน สุขุม มูลเมือง, 2539: 29) ดังนั้นการที่คนหลายคณมองเห็นปรากฏการณ์เดียวกัน แต่อาจ แปลความหมายปรากฏการณ์นั้นแตกต่างกันได้เนื่องจากเขารา ได้รับรู้ปรากฏการณ์ไม่เหมือนกัน นั้นคือปรากฏการณ์ บางอย่างมีความหมาย อย่างหนึ่งต่อกันๆ หนึ่ง แต่อาจจะ มีความหมายแตกต่างไปจากการแปลความหมายของอีก คนหนึ่งได้ (สุขุม มูลเมือง, 2539: 29) การทำให้เกิด การรับรู้เกี่ยวกับทัศนคติ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติของอาจารย์นั้นไม่ใช่เรื่องที่ทำได้โดยง่าย ถ้าเปลี่ยน ทัศนคติในแนวคิดอยตาม แนวเดิมนั้น เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

ด้วยการหัวน้ำล้อมรากฐานและด้วยเหตุผลประกอบ แต่ถ้าเป็น การเปลี่ยนในลักษณะตรงข้ามกับของเดิมที่เขามีอยู่ บางครั้ง ต้องใช้เวลานานที่จะเปลี่ยนแปลงได้สำเร็จ (ดูข้อ แสงสิงแก้ว, 2527: 118)

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

จากการวิจัยดังกล่าว มีข้อเสนอแนะดังนี้ คือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้และข้อเสนอแนะในการการวิจัย ครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ควรพัฒนาผู้บริหาร (คณบดี) คณภาพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ให้มีภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงในระดับสูง เพราะจากการวิจัยพบว่าผู้บริหาร (คณบดี) ของคณภาพยาบาลศาสตร์ใน สถาบันอุดมศึกษาของไทย ตามการรับรู้ของคณาจารย์ใน ระดับบุคคลมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศ ของคณภาพยาบาลศาสตร์และควรเห็นความสำคัญและนำหลัก ธรรมาภิบาลไปใช้ในทุกด้านโดยเฉพาะด้านนิติธรรมและ ด้านคุณธรรมความพัฒนาให้มีระดับสูงขึ้นเพื่อใช้ในการบริหาร องค์กรอย่างจริงจังและให้คณาจารย์เกิดการรับรู้ว่าผู้บริหารมี ธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศของคณภาพยาบาลศาสตร์ เพราะจากผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร (คณบดี) ของ คณภาพยาบาลศาสตร์ที่นำหลักธรรมาภิบาลไปใช้จะส่งผล ให้เกิดความเป็นเลิศของคณภาพยาบาลศาสตร์ในสถาบัน อุดมศึกษาของไทยสูงขึ้น

2. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสภากาแฟยาบาลสามารถ นำผลการวิจัยให้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนที่ตัวชี้วัดความ เป็นเลิศและกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ การวางแผน การดำเนินงานพัฒนาผู้บริหารของสถาบันการศึกษาอื่นๆ ตามความเหมาะสมสมกับบริบทให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ตลอดจนบรรลุความเป้าหมายเพื่อความเป็นเลิศของ สถานศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำโมเดลที่พัฒนาเป็นต้นแบบ การดำเนินการ เพื่อสู่ความเป็นเลิศของคณภาพยาบาลศาสตร์ ในสถาบัน

อุดมศึกษาไทยไปใช้ศึกษาวิจัยในสถาบันอื่นๆ ที่มีการจัดการศึกษาสาขาวิชาคุณภาพศาสตร์ต่อไป

2. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และทางสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของข้อมูลที่เป็นพหุระดับ สำหรับการศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรท่านายหล่ายระดับ ซึ่งเป็นตัวแปรเด็กตัวแปรตาม ซึ่งเป็นตัวแปรผลในแต่ละระดับที่ลดเหลือกันของข้อมูลควรใช้การวิเคราะห์พหุระดับ (Multilevel Analysis) เป็นวัตถุรวมใหม่ของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ในการวินิจฉัยหรือพิสูจน์ของตัวแปรท่านายหล่ายระดับเด็กให้ได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องถูกต้องและแม่นยำเหมาะสมกับบริบทองค์กร

เอกสารอ้างอิง

- กฤษดา แสงดี. 2552. พยาบาลที่โลกลีมรพ. วิกฤติปิดวอร์ด. "สุขภาพและชีวิตการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย" โครงการวิจัยระยะยาว 20 ปี. ไทยรัฐฉบับพิมพ์ 23 ธันวาคม 2552.
- เข็ม สุวรรณเวลา. 2551. ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เข็ม แสงสิงแก้ว. 2527. การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชนบท. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เข็ม เวศารักษ์. 2549. "สังคมไทยในสังคมโลกก่อน พ.ศ. 2475." ใน ไทยกับสังคมโลก เล่มที่ 1. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เข็ม ศรีสุพรรณ, กฤษดา แสงดี. 2555. "ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาการขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย." วารสารสภากาชาดไทย. 27(1) มกราคม-มีนาคม.

ศรีพัชรา สิทธิกำจارد แก้วพิจิตร. 2552. "การใช้หลักธรรมากินบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร."

สภาพการพยาบาล. 2551. แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ. นนทบุรี: สภากาชาดไทย.

สิทธิชัย สอนสุก. 2554. "โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางมหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษานักบัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุขุม มูลเมือง. 2539. "ผลลัพธ์จากการเรียนของนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น." วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.

Alkin, C.m. (ed.). 1992. *Encyclopedia of Educational Research*. 6th ed. New York : Mexwell Macmillan International.

Kline, R. B. 2012. "Assumptions of structural equation modeling." In R. Hoyle (Ed.), *Handbook of structural equation modeling*. New York: Guilford Press. 111-125.

Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. 1970. Determining Sample Size for Research Activities. *Educational Psychological Measurement*. 30: 607-610.

Snijders T. A. B., & Bosker R.J. 1999. *Multilevel analysis: An introduction to basic and advanced multilevel modelling*. London: Sage Publications.